

Konference ředitelů Global University

Itinerář | 21.11.2011 @ 19.43

Ve dnech 6. – 13. listopadu jsem se svým otcem navštívil USA za účelem účasti na letošní Konferenci ředitelů Global University—Going Beyond. Cestu i konferenci jsem zdokumentoval a poznamenal si několik fakt i několik dojmů, které nyní předkládám.

Konference se skládala ze dvou vzájemně vyvážených prvků: Hlášení a debata o administraci, vizi a pokroku ve vnitřním uspořádání Global University (dále: GU) a z hlášení regionálních ředitelů o tom, jak se to v jejich rajónech hýbe. První zmíněné přeskočím, neboť se netýká nikoho vně. Druhé přeskočím rovněž, neboť se dotýká místních pracovníků GU v různých částech světa, kteří netouží po internetové popularitě. Mám zde tedy rámcové poznámky o průběhu konference a o cestě obecně.

K tomuto itineráři, zápisu a dojmologii přikládám ještě mapku se zaznačenými místy, která jsme navštívili a videoprezentaci fotek.

Mapka

Zobraz si [tuto mapu](#) ve velkém.

Neboj se kliknout na ikonku, neukousne Tě. Spíše Ti prozradí, co tam je. A neupejpej se posouvat až k Chicagu, Londýnu, Madridu a Praze.

Unavailable

This map is no longer available because it was moved to the trash. Please contact the owner to restore access.

Videoprezentace

Píseň na pozadí, to je bluegrassový hit *I've found the way*. Je tam na počest Joea Szaba, zástupce ředitele GU Garyho Seeverse, který nám se svou bluegrassovou kapelou zpřijemnil poslední večer konference.

Pondělí

Cesta

Ruzyně, Praha

S leteckou dopravou mám minimální zkušenosti, hned při vstupu do haly Terminálu 1 na Ruzyni si uvědomuji, jak blbuvzdorně je všechno uspořádané.

Než se dostaneme na palubu tak čtyřikrát dávám z ruky pas a při kontrole příruční bagáže ukazují malý nožik. „Ani to nevytahujte,“ říká mi „důstojník“.

U naší brány již vidíme Airbus, co nás odletí do Londýna. Vzlétáme asi v 11.10, v kabině je velice teplo, pod námi mlha a zataženo.

Podávaný čaj není dobrý, od **British Airways** jsem čekal víc.

Heathrow, London

Přistáváme přímo k dalšímu výslechu a šacování, nyní již od amerického oficíra. Pak se zbytečně ženem k bráně, letadlo má dvacet minut stání kvůli provozu.

Američani stále vtipkují, usmívají se, jsou krásně pokrytecky „osobní“.

Na palubě mám před sebou obrazovku a několik málo filmů na výběr. *Vzestup planety opic* a cosi o ekonomické krizi. Doufám v oběd... který přichází! Po obědě se mne jímá čtenářská ambice, ustupuje však na dvě hodinky po klímbání.

Pak čtu *Jesus the Messiah*, záchodím, čtu, klímbám, vrtám se v sedadlovém aparátu. Asi hodinu před přiletem podávají druhou svačinku. Sedadla jsou fajn, ale po osmi hodinách sezení by omrzeli i britský královský podprdelník.

O'Hare, Chicago

Chicago je nechutně veliké, prase aby se tam vyznalo. V letadle nás obsluhovali jak grófy, ale TSA nás pak nechala hodinu postávat v nesmyslné frontě. Pro návštěvníky z cizích zemí zde mají otevřené pouze tři kasy celní kontroly z deseti.

Pochopitelně, ale absurdně nepříjemné je chování důstojníků dopravní bezpečnosti. Zabavují jedné paní ze Súdánu bramboru. Vyčmuchal ji jezevčík. Psododka dělá povyk, hned musí kontrolovat doklady a rozhodně není ani zdvořilá, ani diskrétní.

Po nafocení a sejmutí otisků vezeme zavazadla na další pás. Nechávám kuft dvacet centimetrů před čarou. Ale ten drzý podržtaška co to tam měl nakládat na mně vybědl, abych to o těch dvacet čísel posunul! Pak se sehnul, mé zavazadlo uchopil, učinil mrštnou půlotočku a hodil ho jak kladivo asi dva metry za sebe. Řachlo to. Alespoň poradil, kde odjíždí metro.

Pospícháme, celní kontrola nás velmi zdržela. Čeká nás však další prohlídka, nesmyslnější než ta předchozí. Oficír totiž chce sundat boty a notebook vložit do zvláštního plastového košíku, který má sice úplně stejný tvar jako ty ostatní, je na něm však napsáno „Notebook here“.

Paradox: Paní na letišti v Praze mi řekla, že na rentgenu nevidí skrz klubko napájecích kabelů, které v batohu vezu. Prý to v tom stroji vypadá jako skvrna. Nikdo si ve stroji nevšimá ani žiletky, co mám v peněžence, ani nožiku v mém batohu.

Že tedy mám v batohu skvrnu od klubka kabelů, skrze kterou rentgen **nevidí**, to nikoho nezajímá. Ale notebook musí být v barevně odlišené plastové přihrádce a boty se musí zout.

Na poslední chvíli stíháme spoj do Springfieldu. Ind u brány lamentuje:

„Ou džýžaš enada ten sekonds end aj uud klouš d gejt!“

Při vzletu vidíme noční Chicago, ve Springfieldu pak usedáme v Úterý ve 2.50 našeho času.

Branson, Springfield

Je zde překvapivě teplo. Nabírají nás Holdenovi, cestou navštívujeme supermarket. Bydlíme u Franka (90) & Gladys (85) Reynoldsových v pěkném bungalovu, uvnitř je dvoucentimetrový tepich a dřevěné obklady.

„It's privilege for us to have you here.“
Frank Reynolds

Mají můj obdiv za to, že si nás vzali na starost. Nabídku penze zdvořile odmítáme, nebudeme přidávat k jejich čteným vráskám.

Úterý

K snídani máme suroviny: Ty drahé, ale velmi dobré věci z Prizecutteru. Sýr, chleba, mléko, všecko to má opravdu správnou chuť toho jídla, jakou má to které jídlo mít. Místní jsou zřejmě zvyklí na kvalitu. Na silnici žádný rez, všecko pěkná auta střední a vyšší třídy (cé jedničky tu prostě nejezdí, je to samé GMT, Chrysler, Ford, Toyota).

Ráno se rozpršelo. Dva kilometry kráčíme k autobusové zastávce, kterou jsme pro její minimalistické provedení přešli. Řidič potřebuje drobné, které nemáme, napoprvé nás proto svezl zdarma.

Vystoupili jsme naproti centrály GU na Glenston Avenue. Potkáváme tam část místního personálu, informujeme se o detailech a vracíme se do deště.

Linka 5 nás kolem Shrine Mosque odváží dál do centra. Tam nalézáme parádní kavárnu The Coffee Ethic, kde se posilňujeme a sušíme.

Velmi malé preso, „simple sirup“ (hustý roztok třtinového cukru), dobrý turek. Voda z kohoutku mi tu všude smrdí chlorem, nebo jinou divnou solí, ale to lze přejít.

V okolí by jářku bylo co vidět. Headquarters Assemblies of God, FPHC, mešitu. Ten déšť však nepřestává, takže se spokojujeme s kávou a s wifí v kavárně.

Po nějaké době nás tam našel Gary Flokstra. Chvilku jsme se s ním bavili: Nemá rád kávu, zato pracuje jako dejme tomu misionář antikvariátník. Vzpomíná na staré dobré časy, kdy pracoval pro svého tatku, který mu nesvazoval ruce leč požadavkem odvedené práce. Nyní je to jiné. AoG je složitá, papírování plná organizace. Pak nás Gary zavezl do 4WRD, svého podniku. Provedl nás skladem a rovnou s námi učinil objednávku.

Jeho otec pracoval jako knihovník na CBC, učil tam a přitom provozoval vlastní knihkupectví. Gary nás vozí ve svém Dodgi s motorem o objemu 5,1 l. Nemá příliš velkou spotřebu, jen asi 16mil na galon (14,7 l / 100km). Tyto věci se mi těžko chápou :-)

Vysvětluje nám, proč je Missouri „show me state“: Místní v minulosti totiž sluli nedůvěřivostí. Když jim někdo básnil o koni na prodej, odpověděli jen „show me!“.

Večeříme u Holdenových. Mají rádi českého Krtečka, což znamená, že jsme se s dárkem pro ně geniálně strefili.

Středa

Sestra Gladys mi ráno dává \$10. Říká, že pro mně chtěla něco udělat, ale nevěděla co. Do GU HQ nás odváží Todd, je to přecejen dlouhých osm km.

Ráno hovoří Joe Szabo, který bude se Stevem Longem nastřídačku moderovat. Po něm hovoří Gary Seevers, ředitel GU.

Nothing is so fatal for religion as indifference.
Gary Seevers

Následuje registrace s kafičkem, každý ředitel dostává bytelnou visačku, Global Operations Manual a celý obsah konference v tištěné podobě.

V různých reportech během konference se dozvídáme o tom, jak na tom GU je v různých částech světa.

Steve L. mluví o akreditaci GU, o jejím vzniku atp. Vysvětluje, jak AoG ve své historii neustále cítila potřebu dálkového vzdělávání služebníků.

Potkáváme sestru Lindu Seals a Carmen Burges, mailové adresy tím nabývají tváře. Bavíme se také s Fredem Kovachem, místním IT s kořeny na Slovensku.

You are part of us.
...
We want to help you.
Todd Waggoner

Obědváme bagety z fastfoodu, jsou v nich klíčky a dobrá šunka. Mňam. Stolujeme s Fredem K a já mám za to, že daboval chicken Joea v Surf's Up.

Po obědě: Ask Todd! a kázání od Steva.

Maybe your day of thousands has not come yet but if you remain faithful God would see to it.
Steve Long

Fascinuje mě Stevova L. schopnost chválit bez chváličů. Prostě stojí a pěkně do rytmu zpívá necvičeným, ale čistým hlasem. A ostatní s ním!

Středeční program byl krátký, vlastně to ani ještě nebyla konference, ale jen školení pro začínající ředitele. Končíme ve čtvrt na tři; a Gary F. nás hnedka nabírá a veze nás do FPHC, kde nás provádí jeho vedoucí Darin Rodgers.

Pak nám Gary ukazuje Pearlmanovu knihovnu na CBC čítající 150 000 svazků, kterou takto zbudoval jeho otec. Večeříme u Wendy's. V USA je zřejmě všecko o třetinu tlustší, vyšší a širší. Střední CocaCola je jako naše veliká. Totéž platí o hranolkách a jiných produktech.

Navečer nás Gary zavezl do Bass Pro. Je to obchod se sportovními (rozuměj: loveckými) potřebami a velká podívaná zároveň. Divil jsem se, že se neplatí vstup, neboť to tam vypadalo jako v malé zoo. Chtěl jsem koupit nášlapnou past na medvěda, ale rozmyslel jsem si to.

Čtvrtek

Po snídani nám Frank R. ukázal svou knížku *Is There a God?* a na požádání nám ji věnoval. Vzpomíná na svou službu v Polsku a na to, jak pomáhal zakládat Teen Challenge.

Zrána se v přednáškové hale sešli již všichni účastníci konference.

Za stolem seděl Gary S. a Jim S., který pak v rozličných aplikacích představil ústřední myšlenku této konference: **Going Beyond**.

Vyzývá k „mimokrabičovému“ myšlení, abychom skutečně vykročili ZA. Vždyť navzdory nemírným úspěchům GU po celém světě je žen stále mnohá a etnické i jazykové skupiny nezasazené.

Pak hovořil Gary S. o úspěších GU a o její vizi.

Some of us are in front of tremendous harvest, some of us are in state of seeding.
Gary SeEVERS

Masivní úspěchy Global slaví především v rozvojových zemích.

Wade Pettenger nás nabádá, abychom administrativu kanceláře přesouvali na internet. Donační formuláře, platby, zápisy do předmětů, hodnocení a feedback by měly být online. Představuje nám rovněž CAMS a novou tvář stránek GU.

Zatím ve mně převládá dojem, že všechny úžasné věci, o nichž se tu mluví, pro nás v tuto chvíli nemají žádný význam. (Myslím tím to „až to bude hotové, tak to bude skvělé“. Ale já je vzhledem k naší vlastní webové prezentaci a školnímu ISu chápu. :-)) Uvidíme, co nám CAMS v budoucnu poskytne.

K obědu máme sladký salát, croissant a kuřecí či sýrovou polévku. U stolu sedíme s Carmen Burges, což je jedna z našich nejbližších zaoceánských spolupracovnic.

Kupujeme si pár triček GU a mikinu. Příliš reklamních předmětů nemají, ale něco se najde.

Jak říká Jim S., vědomí, že GU nekončí národní kanceláří, ale že působí a postupuje i v jiných částech světa, to dává člověku naději a odvahu do nesnadné práce.

Všeobecné veselí vzbuzuje hláška Freda K. při jeho povídání o GlobalReach.

We have repackaged CS as ICI classics.
Fred Kovach

Po řízené diskusi zasedáme k večeři zajištěné cateringovou firmou. Hovoří ředitel AGWM Greg Mundys a přítomen je i sám George Flattery, zakladatel GU.

Pátek

Stejně jako ve středu a ve čtvrtek začínáme v 8.00, slovo má Steve L. Nabádá nás: Naším cílem je vyučovat zachráněné stejně jako zachraňovat ztracené! Doporučuje knihu *Mistrův plán spasení* (Coleman, již jsem si ji půjčil).

Dalším bodem programu je dr. Willard Tieg, šéf oddělení bakalářských studií (tzv. Undergraduate). Informuje nás o připravovaných kurzech a revizích.

Říká, že je možné a vítané kontextualizovat (znovu vytvořit pro místní potřeby) i seminární práce a ostatní komponenty kurzů. Pokud by dokonce zahraniční autor napsal IST, bylo by přeloženo do angličtiny!

Ptáme se na možnost nahrazení CRA nahrávkou přednášky. On doporučuje stránky biblicaltraining.org a podobné.

Na naši otázku, zda je možné používat vlastní systém citací, Gary S. odpovídá, že dokud je konzistentní, pak zajiště ano. Stejně to opravují místní tutoři! Musí to ale být konzistentní systém.

Dále se ptáme, zda je možné psát bakalářskou práci v češtině. Říká, že ano, a že není praktické překládat ji a posílat Willardovi T.

Následuje moderované posezení s Markem Perrym a Bradem Henrym. Řeší se shippingové metody při obědnávkách učebnic a způsoby platby. Je poptávka po PayPalu.

We'd do everything we can to make it easy to pay us.
Mark Perry

We were sending items on container and there was one that reached country seven years later.
Gary SeEVERS

Líbí se mi Gary Empey, regionální ředitel pro Kanadu. Je to první člověk, který podává report a vyjadřuje se zde k vlastním tématu, které se řeší. Ostatní spíše mávají čísly a sdělují svědectví (což není špatné ani od věci).

Dále regionální ředitel pro Evropu Bob Rose. Mluví o úspěchu na Maltě, chválí Finsko. Chtěl by, aby GU měla evropskou akreditaci. Absolventi by pak měli jistotu na obou březích oceánu. Na závěr svého výstupu organizuje modlení za všechny evropské národní ředitele.

Bratr Tony Rybarczyk spravuje region bývalého sovětského bloku. Podmínky v místních sborech jsou tvrdé, ale i tak GU zasahuje.

Yes, they are cautious. Because they have been betrayed by everyone.
Tony Rybarczyk

Mají mnoho doktrinních chyb. (Umývání nohou, atd. atp.)

I have no right to judge his errors. I do have a privilege to serve him and train him.
Tony Rybarczyk

Navečer máme opět společné stolování podobného stylu, jako včera. Řečníkem večera je Ron Muddox. Povzbudivě hovoří o Boží moci, která v kurzech GU je.

These people love each other.

Karl Hosch, JAR

Po večeři jdeme ještě na koláč do bistra s Flokstrovými. Závídím Garymu jeho práci. Je obklopený kvantem křesťanské literatury, pročez má o kdejaké knize přehled prostě proto, neboť mu již stokrát prošla pod rukama. Začínám přemýšlet nad podobným projektem.

Sobota

Ráno jsme se nechali sestrou Gladys odvézt do Battlefield Mallu, kde jsme u McDonald's posnídali a vykročili nakupovat. Navštívili jsme křesťanské knihkupectví LifeWay a elektro BestBuy, nakonec Walmart. Jsou zde k sehnání věcičky, které v čechách člověk nesežene. Koupil jsem proto nepropíjivé (tzv. suché) zvýrazňovače pro značení v Bibli, „zlodějku“ (adaptér, který z žárovkového závitů vyvede dvoupólovou zásuvku), zahnutá vánoční lízátká a burákové máslo za **velmi nízkou cenu** !-(.

Večeřeli jsme opět u Holdenových doma.

Neděle

Dewayne Holden nás ráno odvezl na letiště. Tam jsme museli při check-inu zavazadel přeskládat jeden kufr plný knih, co měl nad 50 liber. Nechal jsem tam rovněž čtyři pixly burákového másla, které jsem nemohl vzít do letadla. Uronil jsem nejednu slzu a tato zkušenost navždy pohřbila jakýkoli příslib kladného dojmu z TSA. (Burákové máslo je v Americe násobně levnější, než u nás. Reálně jsem vyhodil asi deset dolarů. Ale právě proto mi je toho tak líto, neboť naděje na dobré sandwiche je v kouři.)

Nepříznivá svědectví samotných Američanů (Dewayna H. a Garyho F.), zabavení majetku bez vyrovnání, neustálé kontroly (jedna co letiště), ponižující šacování v Chicagu a několik dalších nepříjemných zkušeností mi společně napsalo hanlivý titulek pod mé vnímání této nešťastné organizace.

Do studených a mlžných Čech jsme dorazili unavení a v pořádku, žádné velké útrapy nám tedy cesta nepřichystala. Pokud mi ale něco opravdu znechutilo cestování do USA, jsou to bezpečnostní kontroly v harmonii s všeobecným způsobem chování letových asistentů a letištního personálu. Neustálé připomínky letušek stran úplných prkotin (pásek batohu ční do uličky, mobil musí být vypnutý již 20 minut před přistáním, na palubě se nesmí fotit) a práce TSA—tak precizní a přitom tak neplodná a paradoxní! To vše mne velice pohoršilo.

Vrátím se však s samotnému předmětu naší cesty. Konference ředitelů Global University byla **velmi povzbudivá**. Nepřipadal jsem si na ní úplně ve své kůži, neboť jsem byl bezkonkurenčně nejmladším účastníkem.

Avšak to, co jsem tam slyšel, změnilo mé nahlížení na naši práci na Global University v České republice. Vědomí totiž, že jsme součástí čehosi velkého, co nekončí v malých měřítcích a neutěšených statistikách České Republiky, ale co zasahuje svět a prokazatelně pomáhá na bezpočtu míst po celé planetě, toto vědomí budí odvahu a vede k vytrvalosti a k očekávání „dne tisíců“.

Vybraná svědectví

Bývalý regionální ředitel pro Evropu Daryl Erickson využívá svých zkušeností při své současné práci v Teen Challenge. Kombinuje oba prvky a zakládá Biblickou školu, která je de facto spojením Teen Challenge s GU.

V JAR prošla GU šesti lety temna a zápasu o akreditaci. Mnoho škol řešilo tuto situaci žalobou ministerstva školství. GU se vydala cestou trpělivosti, což přineslo ovoce, neboť vláda je nakonec uznala. Ministerstvo GU poděkovalo, že je nežalovala. (Školy, které žalobu podaly, akreditaci neobdržely.)

■ Thank you for not sueing us. Some schools have (they never got a registration).

Na Kubu putuje 1400 kindlů pro potřebu místní církve. Místní služebníci tuto možnost s nadšením vítají, neboť dosud nebyla jiná možnost vzdělávání vůbec dostupná.

China Bible College začíná nabírat na obrátkách. Do července příštího roku chtějí poskytovat vzdělání 50k studentům. V delším období chtějí dosáhnout 100k, jejich vizí je pak milion Číňanů studujících na Čínské Biblické škole.

Ron Muddox čínské probuzení komentuje:

■ Není nic vtipnějšího než čerstvě obrácený, nevzdělaný letniční, když tančí a srší tou první láskou.
A není nic nebezpečnějšího, než čerstvě obrácený, nevzdělaný letniční, když svůj zápal směřuje špatným směrem.

V Číně je boj se základními herezemi závažným problémem!

Podobně tomu je v zemích postkomunistického bloku, jak jsme slyšeli od Tonyho Rybarczyka. Za příklad nám uvedl biskupa místní církve, který strávil 22 let v kriminále pro Krista. Do vězení nastupoval jako novomanžel a vyšel jako děd.

Tento věrný křesťan nese břímě mnoha doktrinálních chyb. Bratr Rybarczyk ale říká:

■ Nemám žádné právo ho odsoudit. Mám ale výsadu sloužit mu.

V zemích bývalého sovětského bloku GU pomáhá uzdravovat rány komunismu. V zimě její vliv přesahuje až do Číny, když zamrznou pohraniční řeky a bratří tam mohou přenášet učebnice GU.

<http://selah.diet/itinerar/konference-reditelu-global-university/>